

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2278** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.148, ал.13 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Д. А. против заповед № РД -01-94/04.02.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на основание чл. 148б, ал. 1, т. 5, ал. 2 и ал. 3 и чл. 148, ал. 10, т. 4 от ЗДвП и чл.26, ал. 1, т. 5 и ал. 2 и чл. 15, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н -32/16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства е отнето издаденото на търговското дружество Разрешение № 426/05.06.2018 г. за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните првозни средства, както и списъка към него, документите, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед и индивидуалните печати за заверка на документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, предоставени на техническите специалисти, включени в списъка към Разрешение № 426. Излагат се доводи за материална незаконосъобразност, по съображения за липса на предвидените и изискуеми в закона основания за нейното издаване. Сочи се нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делто писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът /Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна

администрация“/ чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съоразения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски. Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че на „Т. -90“ е издадено Разрешение № 426/05.06.2018 г. за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства с валидност до 05.06.2023 г.

Във връзка с писмо вх. № 15-00-00-559/03.08.2018 г. на заместник-директора на Главна дирекция „Национална полиция“, на 23.10.2018 г. служители на ОО“АА“ – С. са извършили проверка на дейността на КТП с разрешение № 426, стопанисван от [фирма]. Резултатите от проверката са обективирани в доклад рег. № 11-29-8721/25.10.2018 г., с който е направено предложение за започване на процедура по прекратяване на правата произтичащи от разрешение № 426 за извършване на ПППТИ на ППС. Констатирано е, че на 10.04.2018 г. Я. Г. Г. като председател и С. П. А. като член на комисия в КТП с разрешение № 426 са издали протокол №15913278 за ПППТИ на товарен автомобил, категория N3, марка „МАН“, модел „ТГХ“ с рег. [рег.номер на МПС] , знак за техническа изправност № 15022563 и удостоверение за техническа изправност на ППС, без същото да е представено за преглед. При извършена проверка на цифрово криптирани файлове от дигиталния тахограф на превозното средство е установено, че по време на техническия преглед същото се е намирало в Кралство Испания.

С писмо рег. № 11-29-8721/3/07.11.2018 г., на основание чл. 26, ал. 1 от АПК заинтересованите лица са уведомени за образуваното административно производство.

От [фирма] е депозирано писмено възражение №11-29-8721/6/21.11.2018 г., в което се твърди недоказаност на нарушението, доколкото водача трябва ръчно да превключи тахографа със символа на държавата, в която се намира. Сочи се и, че съгласно приложимите нормативни актове всеки един преглед се осъществява с участието на ИА „АА“, като във всеки един момент може да бъде преустановено издаването на знак за периодичен технически преглед.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 148б, ал. 1, т. 5, ал. 2 и ал. 3 и чл. 148, ал. 10, т. 4 от ЗДвП и чл.26, ал. 1, т. 5 и ал. 2 и чл. 15, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н -32/16.12.2011г. е отнето издаденото на [фирма] разрешение № 426 за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, както и списъка към него, документите, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед и индивидуалните печати за заверка на документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, предоставени на техническите специалисти, включени в списъка към Разрешение № 426.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, от която се установява, че по данни на тахографа, монтиран на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , на 10.04.2018 г. същият се е намирал във Франция, където е изминал 405 км. Превключването на тахографа със символа на държавата е възможно да се извършва ръчно от водача преди да започне да управлява автомобила. С оглед на това е възможно автомобилът да се намира в България, а данните от тахографа да

сочат, че се намира в друга държава.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, предвид неблагоприятното засягане на правната му сфера.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно чл. 148, ал. 12 от ЗДвП в рамките на делегираните му със заповед № РД-08-342/17.08.2018 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията правомощия.

Спазено е изискването за форма на административния акт, като същият съдържа изискваните се по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, доколкото в приложимия специален закон - ЗДвП, липсват специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите и правните основания за издаването на акта, като за мотиви на акта следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените процесуални действия в хода на административното производство.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. За образуваното административно производство оспорващото търговско дружество е уведомено писмено, като му е предоставена възможност да се запознае с административната преписка и да представи своето становище по случая. Заповедта е издадена след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, като изложените в нея факти се потвърждават от приетите по делото доказателства.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Съгласно разпоредбата на чл. 148б, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, послужила като правно основание за налагане на принудителната административна мярка на [фирма], разрешението и списъкът към него се отнемат когато в контролно-техническият пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед. Аналогично основание за налагане на принудителна административна мярка заличаване от Регистъра на председателите на комисиите, извършващи техническите прегледи и на техническите специалисти регламентира и хипотезата на нормата на чл. 148, ал. 10, т. 4 от ЗДвП по отношение на председателите на комисиите и техническите специалисти, в случаите когато те са издали документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед.

Следователно, за осъществяване на хипотезата на визираните правни норми следва да бъде установено по безспорен начин наличието на две предпоставки: 1/издаване на документ който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно и 2/ превозното средство да не е представено за преглед или да не е извършван преглед.

В случая, настоящият съдебен състав намира за доказаните така визираните предпоставки, доколкото от страна на оспорващия не бе опровергана установената в хода на административното производство фактическа обстановка.

По делото не е спорно, че на [фирма] е издадено разрешение № 426 за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Липсва спор и относно факта, че на 10.04.2018 г. за периода от 14.20 до 14.34 ч. е оформен протокол № 15913278 за извършен периодичен технически преглед на товарен автомобил МАН ТГХ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. С оглед доводите, наведени в жалбата, настоящият съдебен състав намира за спорно единствено обстоятелството, че на посочената дата товарният автомобил не е представен за преглед. За доказване на това обстоятелство от страна на административния орган е приложена разпечатка от тахошайба от 10.04.2018 г., от данните на която се установява, че на датата на прегледа товарният автомобил не се е намирал в Република България. Тази констатация се установява и от заключението от съдебно-техническата експертиза. Нещо повече, както на предишния, така и на следващите дни след посочената дата на технически преглед, товарният автомобил не се е намирал на територията на Република България. Този извод не може да бъде опроверган от съществуващата техническа възможност данните за страната на пребиваване да бъдат ръчно превключвани от водача. Твърдението на оспорващия, че към момента на прегледа товарния автомобил се е намирал в пункта за технически преглед, като положителен факт, който го ползва подлежи на доказване от него в каквато насока са дадени изрични указания от съда. В настоящия случай от страна на оспорващия не бяха ангажирани никакви доказателства в тази насока.

Тази фактическа констатация изпълва състава на правната норма, сочена от административния орган като основание за издаване на оспорения акт, съответно обуславя извод за правилно приложение на материалния закон.

Соченото от пълномощника на оспорващия в хода на административното производство и пред съда, нарушение на чл. 34 от ЗАНН е ирелевантно към настоящия правен спор. Производствата по издаване на оспорената заповед и налагането на административно наказание, както правилно сочи пълномощника на ответника, са две самостоятелни производства, развиващи по различен ред, като не съществува връзка на обусловеност между тях. При констатиране на горните факти административният орган е задължен от правната норма да издаде утежняващия административен акт, като въпросът не е предоставен на неговата преценка, нито издаването на административния акт е обусловено от преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл. 146 от АПК. Това обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на направените разноски е основателна. Такива са доказани в размер на 100 лева за заплатения депозит за възнаграждение на вещото лице. На ответника се следват и разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер с оглед фактическата и правната сложност на спора следва да бъде определен на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 144 от АПК.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Д. А. против заповед № РД -01-94/04.02.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Д. А. да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ разноски по делото в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: